

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
21 У. 32157/22
23.02.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Снежане Бјелановић и Јасмине Минић, чланова већа, са судским саветником Маријом Скоко, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., поднетој против тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења број: 118-00-122/2022-01 од 30.06.2022. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа, одражној дана 23.02.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Жалбене комисије Владе Републике Србије, број: 118-00-122/2022-01 од 30.06.2022. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба АА, државног службеника у Републичком геодетском заводу, овде тужиље, изјављена на решење Републичког геодетског завода 07 број: 112-467/2017-1-5 од 11.05.2022. године, којим тужилји престаје радни однос у Републичком геодетском заводу даном коначности решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 08.08.2022. године и поднеском од 20.12.2022. године, тужилја оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога. Истиче детаљну хронологију поступања првостепеног и туженог органа, као и садржину првостепених решења и решења Жалбене комисије Владе, који су раније донети у овом управном спору. Даље, наводи да је тужени пропустио да утврди потпуно и тачно чињенично стање, да наведе доказе на основу којих је првостепени орган правилно спровео поступак распоређивања државних службеника прописан одредбом члана 134. Закона о државним службеницима по Правилнику од 30.10.2017. године, а то је број решења државних службеника ББ и ВВ, којима су били распоређени на радно место пројектовање геодетских радова у Сектору за катастар непокретности пре доношења новог правилника 30.10.2017.

године. У Сектору за катастар непокретности на радном месту за пројектовање геодетских радова по старом правилнику било је распоређено 5 извршилаца-државних службеника, државни службеници ББ и ВВ нису били ниједан од 5 извршилаца на радном месту за пројектовање геодетских радова у Сектору за катастар непокретности. Истиче да су наведени државни службеници били распоређени у Сектору за геодетске радове који је новим правилником од 30.10.2017. године, укинут. Такође, на радном месту за пројектовање геодетских радова у Сектору за катастар непокретности до 20.07.2017. године, била је распоређена тужиља, а због повећаног обима посла, стручних квалификација, компетенција и искуства од 20.07.2017. године, распоређена на радно место стручног надзора у области катастра непокретности и катастра водова у Сектору за стручни инспекцијски надзор, а остала 4 државна службеника од којих није ниједан од наведених државних службеника остали су на радном месту за пројектовање геодетских радова до доношења правилника 30.10.2017. године. Наводи да тужени није утврдио на основу којих критеријума и доказа је првостепени орган извршио распоређивање државних службеника на 5 радних места за праћење пројеката систематизованих у Сектору за надзор, а који су имали предност у односу на тужиљу, када ниједан државни службеник до новог правилника 30.10.2017. године, није обављао те послове, односно обављала их је само тужиља. Такође, тужени није утврдио на основу којих критеријума и доказа је првостепени орган извршио распоређивање државних службеника на 9 радних места за стручни надзор радова на комасацији систематизованих у Сектору за надзор, а који су имали предност у односу на тужиљу у распоређивању, када је тужиља до доношења правилника 30.10.2017. године, обављала најсложеније послове из области комасације, ревизију примљених радова од стране стручног надзора, односно обављала их је само тужиља. Такође, истиче да тужени није утврдио које оцене су у претходне 3 године имали наведени државни службеници а на основу којих су имали предност у распоређивању у односу на тужиљу. Оцене тужиље у претходне три узастопне године су “нарочито се истиче” и “истиче се”, односно тужени је пропустио да утврди да ли су свих 115 државних службеника који су распоређени у звање виши саветник имали оцене “нарочито се истиче” и “истиче” имали предност у распоређивању у односу на тужиљу. Даље, наводи да тужени није тачно и потпуно утврдио чињенично стање да је тужиља поред послова за пројектовање, обављала и послове стручног надзора у 2017. години, била једини државни службеник, због потреба државних органа у реализацији пројекта “унапређење земљишне администрације из кредита од Светске банке државе Србије”, 2 године поред радног места због стручних компетенција, искуства и способности обављала и послове праћења и развоја РГЗ и сарадње са Генералним секретаријатом Владе Србије, који су по новом правилнику систематизовани у 16 радних места у Одељењу за координацију, у Сектору за катастар непокретности, државни службеник, један од 5 државних службеника на радном месту за пројектовање распоређен на радно место за координацију и још 15 државних службеника, а који су критеријуми да је 16 државних службеника имало предност у распоређивању на наведене послове које нису претходно ни радили у односу на тужиљу, тужени је пропустио да утврди. Истиче да је тужени на основу непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања изведеног из утврђених чињеница донео неправилан закључак да је првостепени орган имао правни основ за прекид радног односа тужиљи, без доказа о правном основу, на основу којих одредби закона о државним службеницима је тај правни основ

створен, другостепеном органу је указао и Управни суд пресудом 10508/21 од 03.02.2022. године, да је правни основ за прекид радног односа одредбом члана 133. став 3. Закона о државним службеницима отпао, да је тужила на располагању за распоређивање и да управо другостепени орган који је повредио правила поступка, отклони пропуст и спроведе правилан поступак којим би првостепени орган извршио распоређивање прописано одредбом члана 134. Закона о државним службеницима, имајући у виду пре свега законске критеријуме. Поред наведеног, другостепени орган је пропустио да наведе тачне податке који су државни службеници били распоређени на радно место за пројектовање геодетских радова у Сектору за катастар непокретности, односно да ли су ти исти државни службеници имали предност у распоређивању на радно место за пројектовање у односу на друге, односно зашто тужила није имала предност у распоређивању на радно место за пројектовање које је реорганизовано по новом правилнику у новоформирани сектор геодетских радова. Даље, наводи да је Републички геодетски завод дана 02.10.2020. године, поступајући по налогу Управног инспектората од 25.10.2019. године, донео нови Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Републичком геодетском заводу, на који је Влада Републике Србије дала сагласност закључком 05 број: 110-7613/2020 од 01.10.2020. године. Нови правилник објављен је на веб порталу завода дана 02.10.2020. године и ступио на снагу 8. дана од дана објављивања на веб порталу, а даном ступања на снагу овог правилника престао је да важи Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места број: 110-11/2017 од 30.10.2017. године. На основу новог правилника од 02.10.2020. године, сагласно члану 140. Закона о државним службеницима, предвиђено је да о правима и дужностима државног службеника одлучује руководица државног органа решењем директор Републичког геодетског завода врши распоређивање свих државних службеника по новом правилнику. Руководилац Републичког геодетског завода након распоређивања свих државних службеника у законски одређеном року од месец дана, дана 04.11.2020. године, објављује на порталу Републичког геодетског завода да је потребно хитно запошљавање 367 стручњака Републичком геодетском заводу, да тренутно недостаје 367 стручних лица како би се попунила сва радна места предвиђена новом систематизацијом, да је питање кадровског развоја РГЗ-а од стратешке важности за Републику Србију, да се високим бројем непопуњених радних места и недовољним кадровским капацитетом за обављање законом поверених послова РГЗ доводи у ситуацију која угрожава ефикасно функционисање система земљишне администрације. Истиче да је тужени битно повредио правила поступка, као и да је Управни суд свим донетим пресудама управо на то указивао туженом поништавајућа решења којима је прекидан радни однос тужили, да отклони учињену повреду правила поступка, односно тужени је пропустио да супротно правном схватању суда отклони повреду правила поступка и да изведе правилан закључак на основу утврђених чињеница, да је руководица РГЗ-а поступио супротно члану 134. став 1. и супротно одредбама члана 49. Закона о државним службеницима, није извршио распоређивање свих државних службеника на радна места по редоследу радњи за попуњавање извршилачких радних места у свим државним органима, да је објавио 5 радних места која су одговарајућа за државног службеника, да првостепени орган није ни започео поступак распоређивања државног службеника што је прописано одредбом члана 134. Закона о државним службеницима, односно да у поступку примене одредбе по члану 133. став 3. наведеног закона да се државном

службенику прекида радни однос спроведу претходни поступци, ако првостепени орган није спровео у поступку распоређивања државног службеника, да би се након спроведеног поступка применио члан 133. став 3. истог закона. Наводи да је решење првостепеног органа супротно одредбама Закона о општем управном поступку, да датум прекида радног односа од 11.05.2022. године, нема правни основ, да првостепени орган прекида радни однос тужили након дана коначности решења, на основу којег правног основа се прекида радни однос тужили није доказано и наведено, а тужени је сагласан са “незаконитим правним основом” за прекид радног односа тужили. Поред наведеног, тужени је такође пропустио да утврди важну одлучну чињеницу у поступку доношења решења на штету тужиле, да је код првостепеног органа ново правно стање од 02.10.2020. године, примена новог материјалног прописа, новог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, да је првостепени орган ставио ван снаге претходни правилник од 30.10.2017. године, као и решење по претходном правилнику за све државне службенике, да је након новог правилника извршио распоређивање свих државних службеника, дакле од 30.11.2020. године и тужилца је државни службеник на располагању за распоређивање по новом правилнику од 02.10.2020. године. Сходно наведеном, документованим доказима и утврђеном чињеничном стању, да у Републичком геодетском заводу није укинута ни једно од 2650 радних места, да ниједна делатност Републичког геодетског завода није укинута из члана 10. Закона о државним службеницима, да је након 5 година доказано чињенично стање које је првостепени орган игнорисао, као и тужени, да радно место за пројектовање није укинута, реорганизовано је, да су 5 радних места објављена на јавном конкурсима дана 10.03.2021. године, одговарајућа радна места тужиле, када је тужилца на располагању за распоређивање, суд има поуздан правни основ, а посебно имајући у виду да је Управни суд већ три пута доносио пресуде по истој управној ствари, поништавао решења туженог којим решењима се прекида радни однос тужиле, да тужилца изражава озбиљну сумњу да ће другостепени и првостепени орган као и до сада понављати битну повреду правила поступка и надаље доносити наизменично незаконита решења. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи и у складу са одредбом члана 43. став 1. Закона о управним споровима донесе одлуку или да тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, који је суду достављен дана 10.10.2022. године, тужени је истакао да је првостепени орган у поновном поступку донео овде ожалбено решење од 11.05.2022. године и да је тужени одлучујући по жалби исту одбио као неосновану. Наводи да у свему остаје при разлозима из образложења оспореног решења и с обзиром на наведено, као и да тужилца није навела нове доказе нити чињенице, односно разлоге који битно мењају стање ове управне ствари предложио да се тужба одбије, као неоснована.

Управни суд је, у смислу одредби члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења, проистиче да је Законом о државним службеницима прописано да се у случају доношења новог правилника, сви државни службеници распоређују на одговарајућа радна места, при чему руководилац води рачуна о томе на којим су пословима радили пре распоређивања (члан 134. став 1. Закона о државним службеницима); да ако новим правилником нека радна места буду укинута или број државних службеника буде смањен, на прекобројне државне службенике примењују одредбе наведеног закона које важе за случај измене правилника члан 133. наведеног закона (члан 134. став 2.). Ако нови правилник буде тако измењен да нека радна места буду укинута или број државних службеника смањен, прекобројни државни службеници премештају се на друга одговарајућа радна места, а предност имају они са бољом оценом у последње 3 године. Ако одговарајуће радно место не постоји, прекобројни државни службеник може, уз своју сагласност, бити премештен на ниже радно место које одговара његовој стручној спреми, ако ни такво радно место не постоји постаје нераспоређен. Ако се државни службеник из става 2. овог члана не сагласи са премештајем руководиоца доноси решење о престанку радног односа. Државном службенику престаје радни однос даном коначности решења о престанку радног односа и жалба не одлаже извршење решења о премештају и решења којим се утврђује да је државни службеник нераспоређен. Увидом у списе предмета произлази да је првостепени орган решењима од 01.12.2017. године и од 26.01.2018. године, утврдио да је тужила дипломирани геодетски инжењер остала нераспоређена у Републичком геодетском заводу почев од 01.12.2017. године у трајању од 2 месеца и да јој се почев од 01.12.2017. године одређује плата у висини 65% основне плате за месец који претходи месецу у коме је донето ово решење као и да жалба не одлаже извршење овог решења. Тужени је разматрајући жалбу на наведено решење, као и све списе који се односе на предмет решењем број: 112-01-411/2008-01 од 23.05.2018. године, поништио решење Републичког геодетског завода од 05.04.2018. године и решио Бранковић Стојанки дипломираном геодетском инжењеру државном службенику у Републичком геодетском заводу, на радном месту за пројектовање геодетских радова, разврстана у звање вишег саветника, престаје радни однос у Републичком геодетском заводу. Радни однос именованој престаје првог наредног дана од дана достављања овог решења. У образложењу наведеног решења између осталог, наведено је да је у изјашњењу на жалбу Републички геодетски завод дописом 07 број: 117-36/2018-1 од 09.05.2018. године, истакао да је, Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места Републичког геодетског завода број: 110-11/2017, који правилник је усвојен закључком Владе Републике Србије 05 број: 110-10182/2017 од 26.10.2017. године, уређено унутрашње уређење, утврђене унутрашње јединице и њихов делокруг, међусобни однос, систематизована радна места, дат опис послова, као и број радних места по сваком звању државног службеника и свакој врсти радног места за намештенике, називи радних места, описи послова радних места и звања, односно врсте у које су радна места разврстана, утврђен потребан број државних службеника и намештеника за свако радно место и услови за запослење на сваком радном месту у Републичком геодетском заводу, а све у складу са одредбама Закона о државној управи, Закона о државним службеницима, Уредбе о начелима за унутрашње уређење и систематизацију радних места у министарствима, посебним организацијама и службама Владе, као и Уредбе о разврставању радних места и мерилима за опис радних

места државних службеника, односно Уредбе о разврставању радних места намештеника. Како је новим Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места Републичког геодетског завода број: 110-11/2017, дошло до промене унутрашњег уређења, то је поступано у смислу одредбе члана 134. Закона о државним службеницима. Из списка предмета, као и жалбених навода, неспорно се може утврдити да је тужила по претходном правилнику била распоређена на радно место за пројектовање геодетских радова, у Сектору за катастар непокретности (редни број 91), у звању вишег саветника и на том радном месту било је распоређено 5 државних службеника. Осим наведеног, неспорно је да новим правилником није систематизовано наведено радно место, односно да је исто укинато. С обзиром на изнето, то је имајући у виду оцене, радно искуство, стручну спрему, звање тужиле, као и потребе процеса и организације рада Републичког геодетског завода, поступано у складу са одредбом члана 133. став 1. Закона о државним службеницима и именованој је приликом распоређивања дата предност, односно понуђена су јој упражњена одговарајућа радна места у Сектору за катастар непокретности-шеф Одсека за катастар непокретности у Служби за катастар непокретности Зајечар и место шефа Одсека за катастар непокретности у Служби за катастар непокретности Сомбор, и оба понуђена одговарајућа места систематизована су у звању вишег саветника. Наиме, у конкретном случају је утврђено да је тужила решењем 07 број: 112-17/2014-16 од 27.11.2014. године, била распоређена на радно место за пројектовање геодетских радова, разврстана у звање виши саветник, са одређеном VI платном групом, VIII платним разредом и коефицијентом за обрачун и исплату плате од 5,57, а које је новим правилником укинато. Имајући у виду напред цитиране одредбе члана 133. став 1. Закона о државним службеницима, као и да је новим правилником систематизовано извршилачко радно место шефа Одсека за катастар непокретности разврстан у звање вишег саветника у Служби за катастар непокретности Зајечар, то је жалиљи актом 07 број службено /2017 од 24.11.2017. године понуђено да решењем буде распоређена на то слободно одговарајуће радно место, а што је жалиља одбила да прихвати. Такође из списка предмета несумњиво произлази да је новим правилником систематизовано извршилачко радно место шефа Одсека за катастар непокретности разврстано у звање вишег саветника у Служби за катастар непокретности Сомбор, које такође тужили актом 07 број службено /2017 од 24.11.2017. године понуђено, а које радно место је тужила такође одбила да прихвати. Такође тужила није потписала ни сагласност за распоређивање на непосредно ниже извршилачко радно место, а што се не оспорава ни у наводима жалбе. Даље се позива на одлуку Управног суда У. 10508/21 од 03.02.2022. године, којом је уважена тужба тужиле и поништено решење Жалбене комисије Владе број: 118-00-14/21-01 од 20.04.2021. године, јер по оцени суда оспореним решењем је одбијена жалба као неоснована на решење директора Републичког геодетског завода којим јој је престао радни однос применом члана 133. став 3. Закона о државним службеницима и да овакав закључак туженог органа не може да се прихвати. Ово стога што се деклараторно решење о престанку радног односа по самом закону, може донети када су за то испуњени законом предвиђени услови. У конкретном случају, да би тужили престао радни однос по самом закону било је неопходно да је донето решење о нераспоредивању после ступања на снагу новог правилника, да у року од 2 месеца од када је остала нераспоредива иста није премештена на друго радно место односно да се није сагласила са премештајем; како је у конкретном случају више пута донешено решење којим је тужила остала нераспоредива, почев од 01.12.2017. године па до

05.04.2018. године; да је решење Републичког геодетског завода од 05.04.2018. године два пута поништавано од стране Жалбене комисије Владе која решења су поништавана пресудама Управног суда, да је решењем Жалбене комисије Владе од 30.11.2020. године поништено решење од 05.04.2008. (погрешно наведена година о нераспоређивању тужиле), да је у извршењу наведеног решења директор Републичког геодетског завода донео ожалбено решење од 19.03.2021. године којим решењем престаје радни однос тужилу у складу са чланом 133. став 3. Закона о државним службеницима, то је по оцени суда отпао правни основ за доношење решења применом наведене законске одредбе.

У извршењу наведене пресуде тужени је донео решење од 12.04.2022. године, којим је поништио ожалбено решење и предмет вратио на поновни поступак са образложењем да из изјашњења првостепеног органа произлази да су нова радна места под бројем 7 и 23 новог правилника систематизована у звању вишег саветника и иста нису била упражњена, али без навођења разлога на који начин је оцењено да распоређени државни службеници у односу на тужилу имају предност код распоређивања на та радна места и који су релевантни критеријми и докази узети у обзир код њиховог распоређивања, како би се утврдило да ли је правилно спроведен поступак у смислу члана 134., у вези са чланом 133. Закона о државним службеницима.

Увидом у ожалбено решење, као и доказе достављене уз списе предмета, тужени је утврдио да је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање и правилно применио материјално право, односно да је именована одбила распоређивање на одговарајућа радна места за које је потребна сагласност у складу са чланом 173. Закона о раду, која су у међувремену попуњена, као да је истовремено одбила распоређивање на ниже радно место, у складу са тада важећим Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Републичком геодетском заводу од 19.10.2017. године, чиме су испуњени услови за доношење решења сагласно члану 133. став 3. Закона о државним службеницима. Наиме, према становишту туженог органа неспорна је чињеница да је радно место за пројектовање геодетских радова, наведеним правилником укинута, те да је именованој у складу са потребама процеса рада и организације понуђено одговарајуће радно место, као и ниже радно место, које је именована одбила да прихвати, што се у изјављеним жалбама и не оспорава. Дакле, одлучујућа чињеница испуњеност услова за примену наведеног члана Закона о државним службеницима, цењена је у односу на правилник од 19.10.2017. године, те су из наведених разлога неосновани наводи жалбе којима се указује на примену члана 133. Закона о државним службеницима у поступку распоређивања по новом правилнику од 02.10.2021. године, односно да се спроведе поступак који није ни започет и да је позивање на наведене одредбе незаконито, правно неутемељено, и неизвршиво. Цењени су и жалбени наводи да нису укинута радна места пројектовања односно да су послови пројектовања геодетских радова реорганизовани у новом сектору за геодетске радове, с тим што су по сложености разврстани у звање виши саветник и самостални саветник, да је потврда наведеног и расписивање конкурса за радно место пројектовање геодетских мрежа је у прилогу достављен текст конкурса, исти нису од утицаја на другачије решење ове управне ствари, с обзиром да се из приложеног текста јавног конкурса за попуњавање извршилачких радних места у Републичком геодетском заводу, може утврдити да су оглашена радна места у нижем

звању, самостални саветник, саветник и млађи саветник. Из наведеног изјашњења првостепеног органа произлази да су нова радна места под бројем 7 и 23 новог правилника систематизована у звању вишег саветника и како се наводи иста нису била упражњена, али без навођења разлога на који начин је оцењено да распоређени државни службеник у односу на тужилу имају предност код распоређивања на та радна места и који су релевантни критеријуми и докази узети у обзир код њиховог распоређивања, како би се утврдило да ли је правилно спроведен поступак у смислу члана 134. а у вези са чланом 133. Закона о државним службеницима, како је то наведено у решењу тужене од 12.04.2022. године. У образложењу ожалбеног решења према наводима туженог дати су разлози, односно критеријуми за распоређивање државних службеника на наведена радна места, које прихвата и тужени, имајући у виду да су на иста распоређени државни службеници који су били претходно распоређени на тим радним местима. Сходно наведеном применом одредбе члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16...2/23), тужени је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о управним споровима (“Сл.гласник РС”, бр. 111/09), прописано је да када суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање поновног решавања по жалби, односно стање поновног решавања по захтеву странке у првостепеном поступку, ако је жалба била законом искључена (стање пре него што је поништени акт донет). Ако према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка (став 2.).

Полазећи од чињеничног и правног стања ове управне ствари, основано се наводима тужбе оспорава законитост решења туженог органа, који иако је то навео, заправо није поступио у складу са примедбама Управног суда датим у пресуди У 10508/21 од 03.02.2022. године, чиме је поступио противно одредбама члана 69. Закона о управним споровима. Наиме, наведеном пресудом, којом је поништено решење туженог органа, број:118-00-14/2021-01 од 20.04.2021. године, указано је да је тим решењем повређен закон на штету тужиле, па је са разлога ближе наведених том пресудом, наложено туженом да у поновном поступку има у виду наводе жалбе, који су поновљени у тужби, да је тужиле била распоређена решењем од 27.11.2014. године на радно место за пројектовање геодетских радова, односно да је била привремено премештена 24.07.2017. године, на радно место стручног надзора у области катастра непокретности и катастра водова, као друго одговарајуће место, сагласно одредби тада важећег Закона о државним службеницима и то члану 90. и 93. При одлучивању водиће рачуна да је тужилино радно место под бројем 91 претходног Правилника укинута, те оценити да ли су послови радних места на којима је тужиле радила према опису радних места из Правилника број 110-7793/2014 од 22.10.2014. године, садржани у опису радних места на које је указала тужиле под редним бројем 7., 9., 13., 19. и 23. Правилника из 2017. године, и да ли иста радна места одговарају стручној спреми и звању тужиле, те да ли је правилно спроведен поступак у смислу члана 134, у вези са чланом 133. Закона о државним службеницима.

Поред наведеног, тужени ће у поновном поступку, пре доношења новог решења на поуздан начин утврдити правно релевантне чињенице и околности које су

од значаја за доношење законитог и правилног решења, а које се односе на правилно распоређивање, односно премештај запосленог у друго место рада, у складу са одредбом члана 173. Закона о раду ("Сл.гласник РС", бр.24/05...95/18 аутентично тумачење).

У поновном поступку, имајући у виду све наведено, тужени је дужан да отклони учињене повреде правила поступања на које му је указано овом пресудом, као и пресудом У 10508/21 од 03.02.2022. године, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка на основу цитираног члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем поврђен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је тужени орган дужан да донесе ново и на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда изнетим у пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

Суд је ценио захтев тужиље да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, те да својом пресудом усвоји захтев тужиље, али налази да природа ове управне ствари не пружа поуздан основ за то, у смислу члана 43. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.02.2023. године, 21 У. 32157/22

Записничар
Марија Скоко,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ